

gaar ud paa at lade den Forøgelse, som er vedtaget for Finansaaret 1919—20, komme til at gælde ogsaa for 1920—21; det samme skal være Tilfældet for den Forøgelse af 50 Gendarmer, som blev bevilget ved Tillægsbevillingsloven for 1918—19. Det er Forholdene ved Grænsen, som bevirker dette, og enhver vil kunne forstaa, at har en Forøgelse været nødvendig i indværende Finansaar, vil den ikke blive mindre nødvendig i det kommende. Jeg maa hertil endnu føje, at i Rigsdagens Udvalg for sønderjyske Anliggender har jeg fremsat Forslag om, at Gendarmeristyrken yderligere midlertidig forøges med 150 Mand og 2 Løjtnanter, men denne Forøgelse skulde dog ikke gælde ud over et halvt Aar. Dog har jeg maattet gøre en Undtagelse for de to Officerer, og det er derfor, disse er nævnte særlig paa Lovforslaget, idet man ikke mente at kunne faa egnede Personer dertil, medmindre deres Ansættelse kunde udstrækkes til at gælde for et Aar. Denne Forøgelse af Gendarmeriet er paakrævet gennem den internationale Kommissions Besættelse af Afstemnings-Zonerne, og jeg kan sige: krævet ved det Ønske, som Kommissionen nærer om en strengere Bevogtning af Grænsen. Hvorledes Grænsegendarmeriets Skæbne vil blive, naar Grænsen er endeligt fastsat, skal jeg ikke kunne have nogen Mening om, men det vil jo være nødvendigt til Efteraaret, naar man ved Besked om Grænsen, at fremsætte et helt nyt Forslag om Grænsegendarmeri, hvorved dette faar sit endelige Omfang baade med Hensyn til Mandskab og Officerer, saaledes som det vil være paakrævet efter den da foreliggende Grænse for Danmark.

Jeg skal ogsaa tillade mig at anbefale dette lille Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Derefter har Justitsministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende nys anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd* indeholdende Forslag til Lønninger for Forstanderne og andre Tjenestemænd ved Statens Optagelseshjem.

De gældende Lønninger for Statsoptagelseshjemmenes Tjenestemænd er hidtil blevet fastsat ved Bevillinger paa de aarlige Finanslove og ved Skrivelser fra Justitsministeriet.

Forstanderne for de to Statsoptagelseshjem lønnes nu med 1200 Kr. aarlig foruden fuldstændig fri Station for de paagældende med Familie. Der er udbetalt de paagældende Tillæg i Henhold til Lovene Nr. 497 og 498 af 28. September 1918 og Lov af 4. August 1919.

Lærerne ved Statsoptagelseshjemmene lønnes med 720—750 Kr. aarlig foruden fri Station for en ugift. Der er ogsaa udbetalt Lærerne Tillæg efter de ovennævnte Love.

Fra Overinspektionen for Opdragelsesanstalterne har Justitsministeriet i en Skrivelse af 18. Oktober d. A. modtaget Indstilling om, at de paagældende Tjenestemænds Lønningsforhold maa blive ordnet saaledes, at Lønningerne bringes i Niveau med de i Tjenestemandsløven omhandlede Tjenestemænd, og Ministeriet har da, særlig under Hensyn til, at de ved Lovene af 28. September 1918 hjemlede Dyrtidstillæg bortfalder med Udgangen af Aaret 1919, anset det for rettest at søge de nævnte Institutioners Lønningsforhold ordnet ved en særlig Lov.

Det foreliggende Lovforslag er formet som et Tillæg til Loven om Statens Tjenestemænd af 12. September f. A., saaledes at Statsoptagelseshjemmenes Tjenestemænd føres ind under denne Lovs almindelige Bestemmelser, hvilket er fastsat ved Forslagets § 1.

Med Hensyn til Enkeltheder i Lovforslaget skal jeg henvise til dettes forskellige Paragraffer og de Bemærkninger, som knyttes dertil. Hovedsagen er, at de Bestemmelser, som her bringes i Forslag, knytter sig til Loven om Statens Tjenestemænd af 12. September f. A., altsaa den almindelige Lønningslov.

Dette kan ikke paa alle Punkter siges at være Tilfældet med det andet Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, nemlig *Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd* vedrørende Overformyndieriet. Den Omstændighed, at Overformyndieriet, der jo er en ganske lille Institution, ikke kan byde de Tjenestemænd, som ansættes indenfor den, en rimelig og naturlig Adgang til Avancement, samt den Omstændighed, at disse Tjenestemænd ikke lønnes af Statsmidler, men af Udbyttet af de Midler, som Overformyndieriet bestyrer, gør det efter min Mening ønskeligt, at Tjenestemandsløvens almindelige Regler om, hvorledes det skal gaa den Tjenestemand, der har Stilling til forskellige Steder, ikke bringes til Anvendelse